

dag er fondsaktiver omfattet af lov om værdipapirhandel, og gældsbrevslovens forældelsesregler finder ikke anvendelse på sådanne aktiver, jf. værdipapirhandelslovens § 73. Gældsbrevslovens §§ 43-49 foreslås opretholdt, da der ikke findes at være noget praktisk behov for at ændre disse bestemmelser.

Det foreslås, at § 16 i lov om ikrafttræden af borgerlig straffelov m.m. (ikrafttrædelsesloven) ophæves, jf. lovforslagets § 10. Ikrafttrædelseslovens § 16 angår forældelsen af krav på erstatning eller anden godtgørelse for skade, der er forvoldt ved en strafbar handling. Bestemmelsen foreslås ophævet, således at sådanne krav fremover forældes efter forældelseslovens almindelige regler, dog kombineret med en særregel i den foreslåede forældelseslov, der bestemmer, at udløb af forældelsesfristen ikke er til hinder for, at det under en straffesag, i hvilken tiltalte findes skyldig, kan pålægges tiltalte at betale erstatning eller godtgørelse til forurettede i anledning af det strafbare forhold. Endvidere følger det af særreglen, at sådanne fordringer også kan gøres gældende under et særskilt søgsmål, der anlægges inden et år efter endelig afgørelse i en straffesag, i hvilken tiltalte er fundet skyldig, eller inden et år efter skyldnerens vedtagelse af bøde eller anden strafferetlig sanktion. Der henvises til § 13 i forslaget til ny forældelseslov.

Ved lovforslagets § 11 foreslås konkurslovens § 241 ophævet, idet bestemmelsen foreslås videreført ved reglerne i § 15 og § 17, stk. 1, nr. 1-3, og stk. 2, samt § 19, stk. 4, i forslaget til ny forældelseslov.

Tinglysningslovens § 42 foreslås ophævet ved lovforslagets § 12, da bestemmelsen foreslås videreført uden realitetsændringer, i § 25, stk. 2, nr. 1, i forslaget til ny forældelseslov.

Ved lovforslagets § 13 foreslås det, at henvisningen til afbrydelse af forældelse i dødsboskiftelovens § 82, stk. 5, udgår, da forholdet vil blive reguleret ved § 17, stk. 1, nr. 4, i forslaget til ny forældelseslov.

Ved lovforslagets § 18 foreslås § 95, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik ændret. Det følger af § 95, stk. 4, at tilbagebetalingskrav efter loven bortfalder 5 år efter hjælpens ophør, uden at der efter reglerne i bestemmelsens stk. 1-3 har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet. Lov om aktiv socialpolitik hører under Beskæftigelsesministeriet. Det foreslås, at § 95, stk. 4, ændres, således at tilbagebetalingskrav efter loven bortfalder 3 år efter hjælpens ophør og ikke som hidtil 5 år efter ophøret. Beskæftigelsesministeriet finder således ikke, at der bør gælde en frist, der afviger fra den almindelige korte forældelsesfrist efter forslaget til ny forældelseslov.

Lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet § 59, stk. 1, foreslås ændret ved lovforslagets § 24, således at erstatningskrav efter lovens kapitel 3 skal være anmeldt til Patientforsikringsforeningen senest 3 år – og ikke som på nuværende tidspunkt 5 år – efter, at den erstatningsberettigede har fået eller burde have fået kendskab til skaden. Af bemærkningerne til patientforsikringsloven, jf. Folketingstidende 1990-91, tillæg A, sp. 3310-3311, fremgår, at forældelsesfristen på patientforsikringsområdet er fastsat ud fra de almindelige forældelsesregler i 1908-loven. Loven hører under Indenrigs- og Sundhedsministeriet, der vurderer, at en 3-årig anmeldelsesfrist fortsat vil give skadelidte et rimeligt tidsrum til at overveje sagen og anmelde skaden til Patientforsikringen i lyset af, at fristen først løber fra det tidspunkt, hvor skadelidte har fået eller burde have fået kendskab til skaden, f.eks. i tilfælde, hvor denne først er opstået lang tid efter, at den pågældende behandling har fundet sted.

Ved lovforslagets § 27 foreslås § 18, stk. 1, i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag ændret. Det følger af den gældende § 18, stk. 1, at det offentlige indtræder i retten til at indkræve børnebidrag, når et bidrag udbetales forskudsvis af det offentlige. Retten hertil er i forhold til det offentlige undergivet den almindelige 20-årige forældelse. Bestemmelsen hører under Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender. Det foreslås, at den ændres som en konsekvens af forslaget til ny forældelseslov, således at det offentliges krav undergives en 10-årig forældelse. Der vil fortsat være tale om en absolut frist, der ikke kan suspenderes.

Endvidere foreslås, at §§ 26 og 27 i lov om ægteskabets retsvirkninger ophæves, jf. lovforslagets § 28. Ifølge § 11 i lov om ægteskabets retsvirkninger hæfter begge ægtefæller for visse fordringer i forhold til tredjemand, hvis andet ikke fremgår af omstændighederne. Det følger af lovens § 26, at krav på hustruen af den i § 11 nævnte art forældes i løbet af 1 år, når tillige manden hæfter for gælden. I øvrigt finder 1908-lovens § 1, sidste pkt., samt §§ 2 og 3 tilsvarende anvendelse ved denne forældelse. Hvis hustruen har påtaget sig et videregående ansvar, gælder § 26 ikke, jf. lovens § 27.

Lov om ægteskabets retsvirkninger hører under Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender. Det foreslås, at §§ 26 og 27 ophæves, således at de pågældende krav forældes efter reglerne i forslaget til ny forældelseslov. Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender vurderer i den forbindelse, at det vil være bedst i overensstemmelse med princippet om at fremme ligestillingen mellem kvinder og mænd, som ud-